

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia 21 kwietnia 2023 r.

DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.94.2019.AK/KM/EU.MKW.68

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 111 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, ze zm.), dalej k.p.a., po rozpatrzeniu wniosku [REDAKTOWANE] z dnia 21 listopada 2022 r. o uzupełnienie decyzji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 3 listopada 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.94.2019.AK/KM/EU.MKW.56, uchylającej decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy Nr 147/2018 z dnia 4 grudnia 2018 r., znak: WOO.4210.30.2015.KŚ.35, określającą środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na „Opracowaniu koncepcji budowy obwodnicy miasta Tucholi”, w części i w tym zakresie orzekającą co do istoty sprawy lub umarzającą postępowanie pierwszej instancji, a w pozostałej części utrzymującą decyzję w mocy,

odmawiam uzupełnienia decyzji co do rozstrzygnięcia w żądanym zakresie.

UZASADNIENIE

Cytowaną w sentencji decyzją Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, dalej GDOŚ, na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., uchylił decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, dalej RDOŚ w Bydgoszczy, z dnia 4 grudnia 2018 r., określającą środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na „Opracowaniu koncepcji budowy obwodnicy miasta Tucholi”, w części i w tym zakresie orzekł co do istoty sprawy lub umorzył postępowanie pierwszej instancji, a w pozostałej części utrzymał decyzję w mocy.

[REDAKTOWANE], podaniem z dnia 21 listopada 2022 r., wniósł o uzupełnienie, sprostowanie oraz wyjaśnienie decyzji, powołując się przy tym na art. 111 § 1 k.p.a., który stanowi, że strona może w terminie czternastu dni od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji zażądać jej uzupełnienia co do rozstrzygnięcia bądź co do prawa odwołania, wniesienia w stosunku do decyzji powództwa do sądu powszechnego lub skargi do sądu administracyjnego albo sprostowania zamieszczonego w decyzji pouczenia w tych kwestiach. W związku z sprzecznościami w treści żądania, GDOŚ, pismem z dnia 23 grudnia 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.94.2019.AK/KM/EU/MKW.62, wezwał [REDAKTOWANE] o wskazanie czy wnosi on o uzupełnienie decyzji w trybie art. 111 k.p.a., sprostowanie błędów i omyłek w trybie art. 113 § 1 k.p.a. czy też o wyjaśnienie wątpliwości co do treści decyzji w trybie art. 112 § 2 k.p.a., pouczając przy tym o skutku każdego z ww. trybów administracyjnych. [REDAKTOWANE], w odpowiedzi na ww. wezwanie z dnia 26 grudnia 2022 r., jednoznacznie wskazał, że podstawą jego żądania jest wyłącznie art. 111 § 1 k.p.a.

GDOŚ ustalił i zważył, co następuje.

██████████ we wniosku z dnia 21 listopada 2022 r., uzupełnionym pismem z dnia 26 grudnia 2022 r., wniósł o uzupełnienie przedmiotowej decyzji w poniżej wskazanym zakresie.

- 1) pkt 34 str. 17 i 18 decyzji:
 - w tabeli w wersji 1 zawarto adres „ul. Bładowo 1c” mimo, że ulica o takim adresie w gminie i mieście Tuchola nie występuje;
 - zapis „Punkty pomiarowe zlokalizować w miejscu o największym oddziaływaniu hałasu na ludzi, tj. na granicy ww. terenu chronionego akustycznie. Uzyskane wyniki przestawić w terminie 18 miesięcy od rozpoczęcia eksploatacji drogi, Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Bydgoszczy Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska oraz Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, celem weryfikacji przyjętej w raporcie koncepcji technologicznej”;
- 2) str. 22 wers 11, 12 i 13 licząc od góry decyzji zapis „██████████, pismem z dnia 21 czerwca 2022 r. złożył ponaglenie w sprawie. GDOŚ pismem z dnia 18 lipca 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.94.2019.AK/KM/EU/MKW.40, traktując ww. podanie jako wezwanie do usunięcia naruszenia prawa udzielił stosownej odpowiedzi”;
- 3) str. 26 wers 7 licząc od dołu decyzji zapis „gminną ewidencję zabytków gminy Tuchla”;
- 4) str. 27 wers 14 licząc od dołu decyzji zapis „W wyjątkowych sytuacjach, zgodnie z art. 138 § 2 Kpa, organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości lub części”;
- 5) str. 32 wersy od 9 do 15 licząc od góry decyzji zapis „Zważając na fakt, że nadrzędną kompetencją GDOŚ jest ocena czy przedsięwzięcie nie spowoduje negatywnych oddziaływań, które mogłyby niekorzystnie wpłynąć na życie i zdrowie człowieka, a także na funkcjonowanie innych ożywionych i nieożywionych komponentów środowiska, należy stwierdzić, że organy obydwu instancji wywiązały się z tego obowiązku w odpowiedni sposób, a GDOŚ kierując się ekonomią postępowania nie powinien był uchylać się od merytorycznego rozstrzygnięcia”;
- 6) str. 38 wersy od 10 do 5 licząc od dołu decyzji zapis „GDOŚ uchylił pkt II.3.19 ponieważ w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie można nakładać obowiązku ograniczenia prędkości, które wynika z odrębnych przepisów. Zalecane jest jednak ograniczenie prędkości (w dalszym zapisie decyzji)”;
- 7) str. 42 wersy od 6 do 2 licząc od dołu decyzji zapis „W kwestii bliskości przedsięwzięcia z istniejącą zabudową mieszkaniową, w tym domem skarżącego usytuowanym na należącej do niego działce. GDOŚ wskazuje, że dla środowiskowych uwarunkowań nie tyle odległość przedsięwzięcia od istniejącej zabudowy ma znaczenie, co jego negatywne oddziaływania na środowisko. Wobec powyższego GDOŚ wskazuje, że zarzut nr 3 jest niezasadny”;
- 8) str. 43 wersy od 7 do 2 licząc od dołu oraz na str. 44 w wersach 8 i 9 licząc od góry decyzji zapis „W ocenie skarżącego przedstawionej w zarzucie nr 8 pomiędzy ekranem akustycznym osłaniającym obwodnicę, a działką będącą jego własnością (ok. km 2+100 przedsięwzięcia) będzie poprowadzona dodatkowa droga. Z dokumentacji zgromadzonej w sprawie wynika, że w ramach przedsięwzięcia zostanie wybudowana jedna jezdnia z dwoma pasami ruchu. Wobec czego zarzut nieuwzględnienia dodatkowej drogi pomiędzy ekranem akustycznym a domem skarżącego jest niezasadny”;

- 9) str. 44 w wersach od 9 do 16 licząc od góry decyzji zapis „W kwestii wniosku o wydłużenie ekranu akustycznego z 96 m do 200 m GDOŚ uznał, że nie ma takiej konieczności, gdyż zaproponowane przez wnioskodawcę ekrany akustyczne odpowiednio zabezpieczą teren chroniony akustycznie przed ponadnormatywnym hałasem. Powyższe nie uzasadnia zastosowania dodatkowych środków minimalizujących hałas wymieniony przez skarżącego”;
- 10) powodów, dla których organ odwoławczy w sposób niemerytoryczny, niekompetentny i bez pełnej analizy formalnej i prawnej rozpatrzył lub bardziej nie rozpatrzył argumenty zawarte w odwołaniu z 17 grudnia 2018 r. i w pismach uzupełniających.

GDOŚ, rozpatrując kwestię związane z uzupełnieniem decyzji wskazuje, że przepis art. 111 § 1 k.p.a. nie przewiduje możliwości uzupełnienia uzasadnienia decyzji bądź wyjaśnienia jej treści, lecz jedynie umożliwia on uzupełnienie decyzji przez GDOŚ co do rozstrzygnięcia bądź co do prawa odwołania, wniesienia w stosunku do decyzji powództwa do sądu powszechnego lub skargi do sądu administracyjnego albo sprostowania zamieszczonego w decyzji pouczenia w tych kwestiach. Innymi słowy w świetle art. 111 § 1 k.p.a. wykluczone jest uzupełnienie decyzji co do samego jej uzasadnienia. [REDAKTOR] od pkt 2 do pkt 10 pisma z 21 listopada 2022 r. wniósł o uzupełnienie treści uzasadnienia decyzji GDOŚ z 3 listopada 2022 r. Organ II instancji mając na uwadze zasadę praworządności wyrażoną w art. 6 k.p.a. działa na podstawie przepisów prawa. Skoro więc przepis prawa wyrażony w art. 111 k.p.a. nie wskazuje możliwości uzupełnienia uzasadnienia decyzji administracyjnej, żądanie wnioskodawcy w zakresie wskazanym od pkt 2 do pkt 10 pisma z 21 listopada 2022 r. jest bezskuteczne.

Odnosząc się do uwag [REDAKTOR] wyrażonych w pkt 1 pisma, wskazać należy, że nawiązują one do pkt 34 decyzji GDOŚ, w którym to organ odwoławczy uchylił pkt VIII decyzji RDOŚ w Bydgoszczy i orzekł co do istoty sprawy. Wprowadzone przez organ II instancji zmiany, wyjaśnione szczegółowo w uzasadnieniu decyzji, doprecyzowują ogólnie brzmiący pkt VIII decyzji pierwszoinstancyjnej. GDOŚ w swojej decyzji opisał lokalizację punktów pomiarowych w analizie porealizacyjnej poprzez rozszyfrowanie użytych uprzednio w decyzji RDOŚ w Bydgoszczy oznaczeń zaczerpniętych z raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Informacje takie jak współrzędne geograficzne, numer działki, arkusz, obręb ewidencyjny oraz adres, czytane łącznie umożliwiają adresatowi decyzji zlokalizowanie miejsc, w których mają zostać wykonane pomiary poziomów hałasu w ramach koniecznej do przeprowadzenia analizy porealizacyjnej, co zostało uzupełnione przez GDOŚ na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności raportu o oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Wniosek [REDAKTOR] o uzupełnienie decyzji odnoszący się do kwestionowanego przez niego słowa „ulica” przed adresem Bładowo 1c jest zatem w ocenie GDOŚ bezzasadny. Lokalizacja danego pkt pomiarowego została opisana także za pomocą innych środków niż adres korespondencyjny, w szczególności współrzędnymi geograficznymi. W wersji 2 tabeli zamieszczonej w pkt 34 decyzji GDOŚ wskazano bowiem następujące informacje, tj:

L.p.	Oznaczenie receptora	Współrzędne geograficzne (układ PUWG 1992)	Numer działki	Arkusz	Obręb ewidencyjny	Adres
1	3b	637451.55 422600.53	115/8	4	Bładowo	ul. Bładowo 1c

Niezasadnym jest również wniosek [REDAKTOWANE] o uzupełnienie decyzji w związku z kwestionowaniem zwrotu „przyjętej w raporcie koncepcji technologicznej” gdyż decyzje organów obu instancji swoimi treściami odzwierciedlają przyjęte w raporcie założenia koncepcyjne i technologiczne przedsięwzięcia. Podkreślić należy, że skarżący interpretuje każdy wyraz w treści warunku realizacji przedsięwzięcia oddzielnie, podczas gdy właściwym jest odczytywanie normy w nim zawartej w jego całokształcie brzmienia. I tak w pkt 34 swojej decyzji organ odwoławczy nałożył obowiązek sporządzenia analizy porealizacyjnej określając termin jej wykonania, organy, którym należy jej wyniki przedłożyć (wskazując jednocześnie termin przedłożenia) oraz miejsce wykonania pomiarów akustycznych. Warunek jest zatem kompletny i nie wymaga uzupełnienia. Sporne sformułowanie zawarte w zdaniu: „Uzyskane wyniki przedstawić w terminie 18 miesięcy od rozpoczęcia eksploatacji drogi, Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska oraz Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, celem weryfikacji przyjętej w raporcie koncepcji technologicznej”, ma charakter dookreślający czynności jakie podejmą ww. organy po otrzymaniu wyników analizy porealizacyjnej, ale nie prawotwórczy. Jeśli bowiem weryfikacja organów właściwych wykaze, że mimo realizacji określonych w decyzji działań minimalizacyjnych (m.in. ekranów akustycznych tworzących koncepcję technologiczną), niedotrzymane są standardy jakości środowiska akustycznego to organy te, w zakresie swych kompetencji względem istniejących przedsięwzięć, nałożą obowiązek wykonania określonych działań naprawczych. Podkreślić należy jednak, że ani ta weryfikacja ani działania naprawcze podejmowane w jej wyniku, nie wchodzą w zakres przedmiotowy decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Należy wskazać, za Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Gliwicach (wyrok z dnia 13 czerwca 2008 r., sygn. akt II SA/GI 336/08), że „Uzupełnienie rozstrzygnięcia sprawy będzie miało miejsce wtedy, gdy z powodu błędu w ocenie stanu faktycznego i prawnego sprawy lub niedbalstwa przy sporządzaniu decyzji wydano decyzję w samej rzeczy częściową, chociaż w ocenie organu ją wydającego, miała ona załatwić całą sprawę. Niekompletność rozstrzygnięcia sprawy powinna być widoczna przy porównaniu go z materiałem zawartym w aktach sprawy, a więc z żądaniami strony, zakresem postępowania wyjaśniającego, z zebranymi materiałami i dowodami. (...) Wreszcie, uzupełnienie rozstrzygnięcia ma znamiona faktyczne decyzji częściowej, a więc dopełniającej istniejące już załatwienie sprawy”. GDOŚ stoi na stanowisku, że swoją decyzją opartą na całokształcie materiału dowodowego, przede wszystkim na wniosku inwestora oraz na treści raportu, załatwił sprawę w całości, a decyzja jest kompletna i nie wymaga uzupełnienia. Wobec powyższego należało odmówić uzupełnienia decyzji co do rozstrzygnięcia w zakresie żądanym wskazanym przez [REDAKTOWANE] w piśmie z 21 listopada 2022 r.

Pouczenie

1. Na niniejsze postanowienie nie przysługuje zażalenie;
2. 30-dniowy termin na wniesienie skargi na decyzję GDOŚ z 3 listopada 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.94.2019.AK/KM/EU.MKW.56, zgodnie z art. 111 § 2 k.p.a. biegnie od dnia doręczenia niniejszego postanowienia.

Otrzymują:

1. [REDAKTOWANE] – pełnomocnik ZDW w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 80, 85-010 Bydgoszcz,

szefek Wydziału do spraw Decyzji
Środowiskowych Uwarunkowaniach
w Zakresie Inwestycji Liniowych

Dyrektor Departamentu
Oceny Oddziaływania na Środowisko

Beata Merenda

14.03.2023r

Anna Bieroza-Ćwierzyńska

2. [REDACTED]
3. Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 k.p.a. poprzez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty sposób publicznego ogłaszania, w:
- Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa;
 - Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 81, 85-009 Bydgoszcz;
 - Urzędzie Miejskim w Tucholi, Plac Zamkowy 1, 89-500 Tuchola;
 - Urzędzie Gminy w Cekcynie, ul. Szkolna 2, 89-511 Cekcyn;
 - Urzędzie Gminy Lubiewo, ul. Hallera 9, 89-526 Lubiewo;
 - Urzędzie Gminy w Gostycynie, ul. Bydgoska 8, 89-520 Gostycyn.

